

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Ett småsyskon i retur

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Opsis barnkultur

Publicerad: 01/01/2020

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Lassén-Seger, M. (2020). Ett småsyskon i retur: Recension av Moni Nilsson & Katarina Strömgårds *Jag älskar dig redan i morgon*. *Opsis barnkultur*, (1), 57.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Ett småsyskon i retur

Moni Nilsson & Katarina Strömgård: *Jag älskar dig redan imorgon*. Lilla Pirat, 2019.

Moni Nilsson och Katarina Strömgårds bilderbok *Jag älskar dig redan imorgon* greppar ämnet syskonkärlek i en vardag som inte är så rosenröd som pärmbilden antyder. Max väntar ivrigt på en lillebror, men det han får visar sig vara en urtråkig skrikbebis som inte kan leka och stjäla all uppmärksamhet. Den vardagsnära skildringen bjuder på igenkänning för stora som små. De trötta småbarnsföräldrarna agerar buffert mellan bröderna och försöker fixa så att alla har det bra, med varierande resultat. Max önskar ändå att allt kunde bli som det var innan lillebror Minus kom. Att Minus växer och lär sig "gå, ha sönder, säga nej och slåss" gör inte Max liv lättare. I ett obehagligt ögonblick får Max sin chans. Han ger sig iväg med Minus till "Förut" för att lämna tillbaks honom.

Nilssons text förmedlar konsekvent Max' perspektiv, hur han tänker och känner. På så vis följer denna Max i fotspåren på två tidigare bilderboksklassiska pojkkaraktärer med samma namn. Den första är Maurice Sendaks' Max i *Till vildingarnas land* (1967, *Where the Wild Things Are*, 1963) som agerar ut sina känslor iklädd vargdräkt. Strömgård har de facto på ett uppslag klätt sin Max i liknande spetsiga djuröron, eventuellt som en blinkning till förlagan. Den andra är Max i Barbro Lindgren och Eva Erikssons småbarnsböcker (1981-1994). Max-böckerna skrevs på ett poetiskt barnspråk som inte föll alla pedagoger på läppen, vilket ledde till nyutgåvor som – något illmarigt – försågs med tillagd grammatiskt korrekt text. Som en indirekt kommentar till att sådant fantasilöst språkpedanteri hör forntiden till kryddar Nilsson sin text rikligt med småbarnsaktiga nyord och -uttryck, såsom "prata bebisdumt", "sovig mamma" och "nappig lillebror". Så får Max än en gång sista ordet i den debatten.

Illustrationerna till *Jag älskar dig redan imorgon* förstärker berättelsens relationsdrama genom att fokusera på persongestaltningen. Strömgård är en skicklig tecknare med en spännande färgpalett. Hon låter färgen rött i varierande valörer, såsom rosa, genomsyra hela boken. Rött är ju också (syskon)kärlekens färg. Föremål och figurer förses modigt med röda konturer, vilket inte hindrar att vissa personer tecknas och färgläggs i helt avvikande färg, exempelvis blått. De oväntade färgvalen får en att haka till och dröja sig kvar vid bilderna, samt se med nya ögon på de vardagliga scener som avbildas. Strömgård får även till uttrycksfulla minspel, som på uppslaget där alla vuxna samlats till höger i en beundrande klunga kring Minus som skrikande får sin bajsblöja bytt. Till vänster sitter Max ensam med sina kramdjur och blänger ilsket på allt ståhej kring skrikbebisbrorsan.

Brödernas äventyrliga utfärd till det "Förut" där Max hoppas kunna bli kvitt Minus sträcker sig inte längre än till det närmaste kvarter som utgör Max hela värld. På vägen möter de vänliga vuxna med egna komplicerade relationer till det förflutna och framtiden. Dramatiskt värre blir det när Minus vagn sliter sig lös i en nerförsbacke som vetter mot en livligt trafikerad väg. Allt slutar ändå väl för bröderna som helskinnade återvänder hem. På kuppen har Max insett sitt unika band till lillebrorsan, samt värdet i att vara en skyddande och tröstande storebror. Syskonkärleken är, åtminstone för stunden, räddad.

Maria Lassén-Seger